

[Weikop.]

tation og vejledning, der er anvendt, og så kan vi jo undersøge, om det er hensigtsmæssigt fremdeles at anvende disse penge, idet forholdet jo er det, at der til disse formål også bruges andre penge; jeg tænker bl. a. på produktivitetsudvalg og på undersøgelser, der foretages på så mange områder, at man kan rejse det spørgsmål, om det fremdeles er rimeligt at give bemyndigelse til benyttelse af denne million kroner.

Loven hjemler også ministeren adgang til at låne 10 mill. kr. af statskassens midler til iværksættelse af produktion af varer med henblik på eksport, til hvis afsætning i udlandet der — som det hedder — er knyttet økonomisk eller handelspolitisk interesse. Det kan vel være noget tvivlsomt, om tiden ikke er løbet fra denne låneform. Vi mener det, og vi har tidligere, i 1957, haft forslag fremme herom. Desuden giver loven bemyndigelse til at yde 5 mill. kr. af statskassen til lån til håndværksvirksomheder og mindre industrivirksomheder. Disse lån kan ydes til modernisering og rationalisering af sådanne virksomheder.

Det er måske derfor lidt flot, at man fremsætter lovforslaget i den foreliggende form: blot beder om 200 mill. kr. mere til eksportgarantier, for der ligger jo foruden 15-16 mill. kr., som kan bruges til direkte udlån af ministeren, og det er unægtelig skatteydernes penge — noget andet end eksportgarantier.

Da situationen nu forekommer mig — og sikkert også den højtærede minister — at være ganske anderledes end i 1954, rejser vi spørgsmålet om at ophøre med denne lånevirksomhed. Jeg vil i denne forbindelse atter understrege de ændrede forhold, at alt, hvad der hedder udlånsforhold, er af en helt anden art end for 5 år siden. Vi har jo finansieringsinstituttet, og i det hele taget er belåningsforholdene af en helt anden karakter. Vi vil gerne, som jeg allerede har sagt, medvirke til på fornuftig vis at støtte eksporten og give nogle garantier med dette formål for øje; men spørgsmålet er, om lovens rammer ikke er for vide, om lovens bemyndigelse til ministeren ikke går alt for vidt. Nu skal man jo ikke fæste lid til rygter, men det kan en gang imellem være praktisk — jeg tror også for den højtærede minister — at få affivet visse rygter. Det

er blevet sagt, at denne lov er blevet benyttet — det lyder unægtelig noget mærkeligt — til at yde eksportkreditgarantier i forbindelse med import af biler, der skulle anvendes til udlejning til udlændinge, således at der ad den vej blev mulighed for at indtjene udenlandsk valuta. Det lyder ærlig talt så tåbeligt, at jeg synes, den højtærede minister skulle benytte lejligheden til at affive et sådant rygte.

Det er også blevet sagt, at der skulle være ydet eksportgaranti for indførsel af minkavlsdyr, tror jeg det var, således at man senere kunne eksportere pelsene af de avlede dyr og på den måde få valuta i kassen. Om det er en historie om en lille ræv, der blev til en flot pels, ved jeg ikke, men jeg synes, den højtærede minister skulle benytte lejligheden til at affive disse små minke, der løber rundt og fortæller, at de er kommet ind i landet ved hjælp af eksportgaranti.

Vi vil, som man kan forstå, gerne i udvalget have nærmere oplysning om lovens administration i de senere år og også om den højtærede ministers bedømmelse af, hvorvidt forholdene skulle have ændret sig sådan, at der også for den højtærede ministers vedkommende ville være grund til at foreslå en ændring af denne lov. Når jeg siger, at der måske også for den højtærede minister ville være grund dertil, tror jeg, at jeg med sindsro kan sige dette, for jeg tror, at der langt ind i regeringens kredse, ja, i selve regeringen, i virkeligheden er jordbund for de tanker, jeg her har fremsat; og hvis min fornemmelse er rigtig, ville det jo være udmærket, om resultatet blev, at man samtidig med at støtte eksporten var med til at lette skatteydernes byrde, idet det måske i dag er ganske overflødig, at staten giver disse penge ud. I så fald ville fremsættelsen af dette forslag have tjent et godt formål, men jeg beklager som sagt, at den højtærede minister i sin fremsættelsestale ikke er kommet ind på problemerne i deres helhed.

Lannung: Jeg kan på mit partis vegne tiltræde det foreliggende lovforslag, da vi finder, det er særdeles velmotiveret at forhøje beløbet til eksportkreditgarantier med 200 mill. kr. til i alt 700 mill. kr.

Vi har i mit parti med den største tilfreds-